

hvorhos Krigsministeriet, der ganske tiltraadte det af Commissionen fremsatte Forslag, anmodede Indenrigsministeriet om at bevirke et Lovforslag i den af Commissionen tilsigtede Retning forelagt Kongerigets Rigsdag, idet Sammenavnlig fremhævede den Interesse, Expropriationen af det nævnte Terrain maatte antages at have for Kongeriget derved, at der gjennem samme fikkes Hovedstaden en hensigtsmæssig Udvidelse.

Da Indenrigsministeriet, efterat have indhentet Kjøbenhavns Communalbestyrelses Erklæring i Sagen, fandt, at der var Anledning til at søge samme fremmet i Overeensstemmelse med det af Krigsministeriet udtalte Ønske, har man ladet udarbejde nærværende Lovudkast, og skal man med Hensyn til Enkelthederne i dette, næst iøvrigt at henvise til vedføjede af ovennævnte Commission afgivne Betænkning, som med enkelte Afvigelser er lagt til Grund for Udarbejdelsen af nærværende Udkast, indskrænke sig til at bemærke Følgende:

Medens Kjøbenhavns Communalbestyrelse i det Væsentlige har tiltraadt det af bemeldte Commission fremsatte Forslag, har Magistraten troet at burde udtale sig for, at det overlades Samme at udnævne de 3 Medlemmer af den i Udkastets § 2 ommeldte Expropriationscommission, som ifølge det af Commissionen fremsatte Forslag skal vælges af den Kongelige Lands- Over- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn, idet Magistraten har formeent, at samme efter sin Stilling til Stadens Indvænerne, hvis Eiendomme der her er Spørgsmaal om at expropriere, er den Autoritet, som staaer det paagjældende Forhold nærmest, uden dog at staae det saa nær, at der kunde være mindst Anledning til af den Grund at berygte mindre heldige Valg fra dens Side. Ligesom det imidlertid stemmer med, hvad Lovgivningen i

Allmindelighed fastsætter, at Taxationsmænd udnævnes af vedkommende Ret, saaledes synes det, da Kommunen selv eter ikke ubetydelige Arealer af det til Expropriation foreslaaede Terrain, i nærværende Tilfælde, hvad ogsaa af Stadens Borgerrepræsentanter er erkjendt, mindre rigtigt, at nogen Afdeling af Communalbestyrelsen, som paa en Maade er Part i Sagen, deeltager i Valget af Expropriationscommissionens Medlemmer, og Ministeriet har derfor troet, at burde foretrække, at dette Valg skeer paa den i Commissionsbetænkningen foreslaaede Maade.

Derimod har Ministeriet med Kjøbenhavns Communalbestyrelse maattet være enigt i, at de af Commissionen opstillede Principer for Expropriationen ikke i Et og Alt egne sig til at tages til Følge, idet man navnlig har fundet Betænknelighed ved at tiltræde Sammes Forslag om, at der ved Erstatningssummens fastsættelse kun skal tages Hensyn til de paagjældende Eiendommers Værdi efter deres factiske Anvendelse i Expropriationens Dødblik, samt den dermed i Forbindelse staaende Bestemmelse, at Tilladelser, som af Regjeringen eller Militairretaten ere givne, kun skal betragtes som givne i den Udstrækning, i hvilken de ere benyttede indtil Expropriationens Dødblik. Idet man derfor af nærværende Udkast har ubeladt de dertil sigtende Bestemmelser i Commissionens Indstilling, har man kun i § 3 Nr. 1 i Allmindelighed udtalt, at der gives fuldstændig Erstatning for de exproprierede Eiendomme, idet fornødent Hensyn tages til, at Eiendomsretten over samme er indskrænket.

Man unblader ikke endnu at tilføje, at Krigsministeriet, hvis Betænkning over nærværende Udkast har været indhentet, Intet har fundet at erindre imod, at Sagen fremmes i Overeensstemmelse hermed.